

Zpravodaj Lidu Medvědího potoka, rodičů a příznivců kmene

Totolan Wi

říjen 2012

Měsíční korálky

* Wowapiska Oyate Mato Wakpalan, Ate, Ine, Kola

Jsme tu jeden pro druhého, a to nás spojuje.

Slovo úvodem:

Tak. Léto je za námi a podzim se už pomalu plíží prochládlými loukami a obarvuje listy stromů zářivými barvami. Babí léto (někdy též nazývané léto sv. Václava) se nám předvádí ve své největší kráse a my ještě můžeme vychutnávat poslední záchvěvy vzpomínek na společně strávené chvíle pod ostrými paprsky letního slunce. Během babího léta lze často pozorovat volně se vznášející pavučiny drobných pavouků, které lidem v minulosti připomínaly šedé „babské“ vlasy. Odtud pochází název tohoto období. (to jen tak na vysvětlenou). Zkrátka ideální období na další číslo našeho Totolanu! Ideální období na pozastavení se a zavzpomínání na skvělé chvíle, které jsme spolu strávili letos opravdu „všude možně“. Také se cítíte tak nabití energií na další školní rok? No jistě že ano!! Proto je toto i ideální chvíle nejen na vzpomínání, ale také na další akci!

Čeká nás další společná cesta a jen na nás záleží, jak si ji uděláme a jak moc bude skvělá! Před námi je další dobrodružství na Ochozu – a pozor – tentokrát už opravdu opět na našem magickém Ochozu a ne nikde jinde! To už ale bude podzim v plné síle, které se už jen tak neoklameš tričkem s krátkým rukávem jako teď!

Proto jezte hodně vitamínů a pijte čaje, abyste nebyli hned z kraje skoleni nějakou vážnou chorobou jako je kašlík či rýmečka – abychom to mohli spolu rozjet na nejedné kmenové akci a zažít spolu opět spoustu legrace a byli svědky toho, jaké kouzla a čáry dokáže dělat takový krásný podzim s naší krásnou přírodou, která nás obklopuje.

Takže – přeji vám úspěšný souboj s všedními povinnostmi, šťastnou cestu kamkoli vás nohy zanesou, pevné zdraví a brzy snad na nějakém společném dobrodružství ahoj! Kr.

České Švýcarsko (30. 6. – 5. 7. 2012)

Jakožto každý rok - i letos jsme samozřejmě měli badatelskou expedici, tentokrát do Českého Švýcarska, našeho nejmladšího a od nás nejvzdálenějšího národního parku. Dlouhý školní rok jsme ukončili dostáním vysvědčení a následující den už sedíme ve vlacích a autobusech s koncovou stanicí Vysoká Lípa, odkud je to nedaleko do našeho kempu Mosquito. Zjišťujeme, že máme k dispozici hřiště, pingpongový stůl i bazén, a tak se ve volném čase oddáváme třeba sportovním aktivitám.

Dnes nás čeká první výprava na poznání okolních divů a rovnou na místní symbol, Pravčickou bránu. Nejdříve se ale vydáváme přes Šaunštejn, skalní hrad. Obdivujeme zdejší krajinu, Malou pravčickou bránu a poté samozřejmě i Velkou s výhledem na rozsáhlé skalní město v okolí. Po pořádném prohlédnutí všech scenérií se vracíme zpět do našeho kempu.

Další den je na plánu cesta podél říčky Kamenice a projížďka na pramicích v Divoké a Edmundově soutěsce. Cestou kolem nás padá vodopád, vidím skorce i konipasy. Je vidět, že zdejší skály mají bohatou historii. Poznáváme nové druhy a tři sestry dostávají šátky. V táboře odpočíváme a děláme si večeri.

V úterý se kocháme výhledem na celé České Švýcarsko, jelikož obcházíme nespočet vyhlídek a nakonec se zastavujeme v místním bufetu.

Poslední výpravový den máme namířeno na Růžák. Procházíme přes soutěsku, kolem

zborceniny mlýna, bunkrů a pak stoupáme dlouhý výšlap přímo na Růžovský vrch. Na vrcholu nás čeká odpočinek, lehké bádání a zase zpátky dolů. K večeri máme v restauraci skvělé řízky nebo smažené sýry.

A vracíme se zpět do Olomouce, poznali jsme mnoho nových druhů, překrásnou přírodu a chceme opět České Švýcarsko navštívit! (Popravdě, zpáteční cesta taky nebyla zrovna nezajímavá... nacpat 20 lidí s batohy do již lidmi přetékajícího autobusu je celkem zážitek.)

(Prezident)

Olomoucké putování (9. – 15. 7. 2012)

Pondělí: Jako každý první den i tento byl rozřazovací. Rozdělili jsme se do čtyř skupin. Jak už většina tuší, byli to: KVOCHI, Wolfe & panenky Chuckys, Bělčina koťátka, KDJVC (čili Královská družina jejího veličenstva Camzzy). Zdolali jsme Rabštýn a pokračovali jsme údolím Bystřice. Bádali jsme v Bystřici a hráli hru Já vím, že víš.

Úterý: Tentokrát jsme vyrazili do CHKO Litovelské Pomoraví. Naším úkolem bylo napsat od každého písmena v abecedě organismus. Bádali jsme na Kačení louce. Šli jsme kolem kolejí, byla to zábava. Dál jsme hráli vybíjenou s písmenky, z kterých jsme potom museli složit názvy organismů a jestli jsme ho ten den viděli, tak tím víc bodů. Obhlédli jsme také obelisk na druhé straně Moravy.

Středa: I když dopoledne nebylo vedro, ale spíš tíživé dusno, tak to nikomu nevadilo, protože jsme se koupali na Poděbradech. Plnili se botanici a chodilo boso. Šli jsme podél Moravy až do DDM, před kterým nás však zastihl liják. Mikroskopem jsme se pak dívali na různé části organismů a hráli hry.

Čtvrtek: Tentokrát jsme prozkoumávali Javoříčské jeskyně. Cestou do Luké jsme se ocitli na husitském hradě a vyjžděli jsme do okolních vesnic. V Luké jsme si dali nanuka (nebo nanukáč) a poté už nás pán provázel po meteorologické stanici. Nakonec jsme došli do nedaleké vesnice na autobus.

Pátek: Tovačov nás uvítal deštěm, ale přesto jsme vytrvali a nějaké to vodní ptactvo jsme viděli. Nakonec jsme ale ustoupili a nejbližším busem dojeli zpět do Olomouce. Tam bylo počasí klidné, a tak jsme před DDM hráli hru s knížkami všeho druhu. Potom si někteří dělali různé medvědy a jiní se věnovali například čištění akvárek.

Sobota: Počasí nevypadalo nic moc, ale přesto všichni nadšeně chytali motýly do sítí a hledali listy do ogamového úkolu. Nezalekli jsme se ani duchů lesa, před kterými jsme se statečně schovávali

do barevných domečků a kradli jsme jim dřevěná kolečka. Jejich určení ale byl tvrdší oříšek. Byli jsme u pískovny a naučili se „rýžovat zlato“ a nakonec jsme měli deštivý sněm ve Strejčkově lomu.

Neděle: Poslední den byl vyvrcholením našeho celotýdenního snažení. Nejdřív jsme skládali němé pexeso a poté jsme hráli mláku. Prošli jsme parkem, kde jsme si ještě zahráli krátkou hru a šli jsme dál do Smetanových sadů a z altánku jsme po skupinách vyrazili na závěrečné hledání listů podle tvarů. Hádí na cestě nás potom zavedli do nádherné zahrady, kde jsme si vychutnali klid, okolní rostliny a náležitou odměnu.

(Ivanka)

Rozhovor s Pašou z Kouzelného údolí

Je to už sice nějaký ten čas, co jsme odjeli z Kouzelného údolí, ale všichni s humorem a láskou vzpomínáme na Pašu a jeho nádoby a rodinu. Takže jsem si pro vás připravila malý rozhovor přímo s ním. Komunikace však byla poněkud nelehká, protože Paša je pořád trochu v rauši z toho, že už má opět nádobu, kde může bydlet a nemusí běsnit. Pro jistotu jsem tyto pasáže vyškrtla a zde se neobjeví.

Já: Takže, tvá rodina byla pro nás trochu nepřehledná, ne úplně dobře pochopitelná, taková spíš neúplná, kde jste měli otce? Kde byl?

Paša: No, on... jednou se přemístil s Česlavem (*vzlyk*) a zapomněl se ho chytit na zpáteční cestu. A ten roztržítej Česlav hned zapomněl, kde ho nechal (*rozbrečí se*).

J: A znala vaše nádobová rodina další takovou nádobovou rodinu?

P: No, naše rodina je jedna z mnohých rodin stvoření našeho rázu.

J: Hmm, zvláštní. Zajímalo by mě a nejen mě, opravdu tě tak bavilo rozbíjet všechny ty nádoby?

P: Aji jo, hlavně jsem si tím mohl vylít vztek na vás, na lidi, na všechny ty lidi. Zvlášť po tom, jak bezmyšlenkovitě se k našemu druhu zachoval Česlav.

J: Pašo, často lituješ toho, jak to neslavně dopadlo s tvým bratrem?

P: (*najednou celkem nasupeně*) Můj bratr doposud žije s matkou, Blešivci si to s tím čarodějem vymysleli, aby měli větší publicitu.

J: Dobře, tímhle si nejsem úplně jistá, jestli je to objektivní, ale přejdeme k další otázce. Byl Paša (mám za to, že je mužského pohlaví) někdy ve svém životě zamilovaný, nebo ve stavu, kdy neustále

myslel na nějaké další stvoření svého druhu?

P: No já nevím, co to je zamilo-cosi...

J: No to je, když k někomu cítíš, že máš nějaký hlubší cit.

P: Tak to ne, na to já nejsem, k tomu já nejsem stvořenej.

J: (*zmatená*) Tak to je opravdu divné, jen mi teď teda vysvětli, jak se dali „dohromady“ tvoji rodiče?

P: Hmm, to mě nikdy nenapadlo zjišťovat, když jsem byl stvořen, nebo jak jsem to od vás odkoukal, když jsem se narodil, tak už byli spolu, ale asi jsi mi teď právě nasadila brouka do hlavy (*podrbe se v hřívě*).

J: Tak teď radši trochu jinam. Byl jsi někdy v nějaké škole? Kde ses musel opravdu učit, ovšem pokud víš, co to je?

P: Ne, já nikdy nemusel chodit do školy, matka mi od narození říkala, že jsem nejchytřejší stvoření na světě. Asi měla pravdu, protože si ke mě neskutečně moc lidí chodilo pro rady, ale naštěstí mohl každý jen jednou denně.

J: A proč jsi teda potom rozbíjel všechny ty nádoby, když jsi věděl, že to musí být naprosto hloupé a hlavně plýtvání?

P: Je to jen taková moje malá domněnka, ale myslím, že za to z velké části mohla nádoba moudrosti, kde jsem bydlel. Takže když jsem byl donucen jí opustit, tak jsem jaksi ztratil rozum.

J: Myslím, že jsem se toho spoustu dověděla. Takže ti děkuji a měj se.

P: Rád jsem si popovídal.

(Štěpka)

Anketa

Prostě jsem to tentokrát zkusil s anketou. Hned po schůzce Totolanu jsem začal přemýšlet nad otázkami. Vymyslel jsem první dvě a v parku potkal Romana a Michala, kteří šli ze schůzky Mloků a ty otázky jsem jim položil.

Michal: **Kolikrát jsi se sprchoval na táboře?**

Čtyřikrát – dost nedobrovolně!

Michal: **Jak bys ohodnotil služby naší kuchyně?**

Nejlepší byl na druhé večeři chleba – ten koupili fakt skvěle.

Roman: Tak vařili tam ty nejlepší pokrmy na světě.

Pak jsem pokračoval ve škole, jak možná víte, na Pasteurce potkáte LMPáků hodně. Začal jsem s Magdou (Mýv), která má třídu vedle mě, ale řekla, že spěchá na „čevapčiči s tatarskou omáčkou“. Po obědě jsem u východu potkal Prezidenta, šel jsem se rychle převlíct a před školou jsem mu položil otázky. Další dny jsem odchytil na chodbách ještě Modřínku (Bla) a Jelimana (Bla). Chtěl jsem se dotázat i dalších lidí, ale těžký život studentský mi to nedovolil.

Prezident: **Kolikrát jsi se sprchoval(a) na táboře?**

Tolikrát, kolik jsem musel.

Modřínka: Já? No tak šestkrát podle mě.

Jeliman: Chceš to fakt vědět? (*přemýšlí*) Hm.. třikrát.

Jak bys ohodnotil(a) služby naší kuchyně?

Prezident: Tak myslím, že to bylo výborné, jídla byly... (*dále již rozebírá svůj gramatický omyl*).

Modřínka: The best.

Jeliman: Ale jó, vařili dobře a taky jsem umýval nádoby.

Jaká byla tvá nejoblíbenější písnička u táboráku?

Prezident: Tak jednoznačně Hudsonský šífy.

Jeliman: Že by Včelín? (*smích*)

Jaké je to být ve třídě s LMPákem?

Prezident: Vcelku normální, ale je to výhoda, protože si můžeš zjišťovat informace, aktuality atd.

Jeliman: Já nevím, tak je to lepší, protože když něco nevím, tak oni to ví a když to neví, tak to neví nikdo.

(Honza)

Táborová křížovka

Kolik vedoucích a instruktorů je na závěrečné fotce?									
Jaké bylo příjmení pracovníka, který se podobal Ondrovi ze Bzučků?									
Jakým se jmenoval ten, který rozbíjel nádoby?									
Kdo nás v noci hlídal?									
Jak se jmenoval minulý tábor?									
Jak se jmenovala skupina Blatoušů a Mývalů při bojovce s vysíláčkami?									
Kdo se podobal Česlavovi?									
Co jsme tvořili, když jsme měli svátek?									
Které zvíře jsme dostali z týmové noční bojovky?									

(Kristián – Krtek)

Vysoce podezřelá květena: podzim pod Velkým Kosiřem

Babí léto je v plném proudu a někteří z vás, ať už na výpravě nebo při vlastních toulkách přírodou, možná zabloudili do stínu Velkého Kosiře. Je to kouzelný kout přírody, který se na podzim modrá plavými švestkami, červená šípky a hlohy a kde v trávě číhají kudlanky. Sklopíte-li zrak, možná kromě kudlanek objevíte i některou z těchto podzimních květin.

Hořeček brvitý

Máčka ladní

Ocún jeserní

Hvězdnice chlunní

Zlatobýl obecný

Salvěj luční

Bělka

Ze zápisníku (nejen) vedoucího aneb ztráty a nálezy

(Založeno na plus mínus pravdivých zážitcích)

Ztráty a nálezy jsou neodmyslitelnou součástí života každého oddílu. Ráda bych vás seznámila se svou evoluční teorií ztrát a nálezů. Řeknete si, něco ztratit to je přece naprosto jednoduchá a nekomplikovaná akce. S nacházením je to pravda občas trochu složitější, ale při troše snahy by to neměl být taky zas takový problém. Dlouholetým pozorováním jsem zjistila, že takto ztrácí a nacházejí jen amatéři. Jsou mezi námi však tací, kteří by svou snahou nalézt ztracené, popřípadě štěstím v nacházení nechtěného mohli inspirovat tvůrce epických dramát. Zde jsou evoluční stupně ztrát a nálezů, jak jsem je odpozorovala v praxi, kde se evoluce zastaví a jestli už bylo dosaženo konečné fáze vývoje netuším, ale jak sami zjistíte, tak tohle je oblast života, která nezná hranic a limitů.

1. *Amatér*: je něco jako běžný uživatel, občas něco ztratí a občas se mu to podaří i nalézt.
2. *Oběť*: takový člověk většinou za ztrátu ani nemůže, neboť je obětí uchvatitele, který vlastní totožnou věc. Oběť mnohdy musí uchvatitele dlouze přesvědčovat, že ten hrnek je doopravdy jeho a že jeho podpis se na něm neobjevil náhodou.
3. *Uchvatitel*: kupodivu nalézá své věci na místech, kde je nezanechal a vůbec mu to nepříjde zvláštní (viz oběť).
4. *Objevitel*: je pak takový šťastlivec, který během prvního dne tábora nalezne zapomenuté barvy, nůž, míček, zajímavý samorost a bůh ví co ještě. Tyto věci jsou povětšinou pozůstatky jiných akcí, a tak si je šťastný objevitel ponechává.
5. *Slepýš*: do tohoto stavu, se občas dostane každý. Něco hledáte, víte, kde jste to nechali a i přesto to nenacházíte. O chvíli později onu věc na tom samém místě naleznete, popřípadě ji tam nachází váš kamarád. Tuto vývojovou fázi jsou schopni dovést k dokonalosti především lidé, kteří takto někde nechali ležet brýle, což znám z vlastní zkušenosti.
6. *Roztroušená mimóza*: je obdobou uchvatitele, ovšem s tím rozdílem, že věc, která je nalezena na místě jí nepříslušejícím, doopravdy patří mimóze. Je taktéž pravděpodobné, že se ta samá věc vynoří o pár dní a metrů dále.
7. *Alenka v říši divů*: většinou při balení potřebuje zkušené oko staršího, který zase potřebuje notnou dávku trpělivosti, aby Alence vysvětlil, že tyhle dvojce úplně čisté ponožky, které leží pod její postelí a očividně by zbytku spolubydlících byly tak o tři čísla větší, budou pravděpodobně její. Alenka většinou neodporuje a mnohdy situaci dokreslí výrokem typu: „Aspoň domů dovezu něco místo těch věcí, co jsem tu ztratil.“
8. *Hledač*: je stvořen k věčnému hledání, jakmile nalezne jednu věc, ztratí jinou. Nikdy nezapomenu, jak jsme skoro celý Ochoz hledali levou žlutou papučku, jakmile byla nalezena, majitel neotálel a ztratil papučku pravou.
9. *Sběratel*: někteří notoričtí zapomínací jsou očividně doma tak stresováni, aby dovezli zpět vše, co odvezli, že už jsem byla svědkem toho, jak například maminka sedmáka donesla po výpravě oteplovačky na maximálně osmileté dítě nebo jak jeden expert pro jistotu domů sbalil i povlak na polštář.
10. *Smolař*: je konečné stadium vývoje oběti. Klasický smolař doma, když se vybalí po akci, zjistí, že místo bot číslo 46 má sice ty samé, ale v čísle 38 a ty jeho ve správné velikosti už nikomu nepřebývají.
11. *Ztracenec*: většinou nenachází hledané, protože hledá na absolutně špatném místě. Stalo se kdysi na táboře, že ztracenec zavile tvrdil, že nemůže najít hrnek. Byl tedy poslán, ať se ještě jednou pořádně podívá ve stanu. O chvíli později byl přistižen, jak stojí ztracen v cizím stanu a zuřivě hledá svůj hrnek. Na upozornění, že hledá u sousedů, zareagoval zmateným aha. Nutno dodat, že hrnek se našel o stan vedle.
12. *Zjevenec*: tuto osobu lze chápat buď tak, že je neuvěřitelným zjevením, kombinujícím všechny typy předešlé, popřípadě i tak, že od vás dotyčný často slychá: „Já se z tebe zjevím.“ Prožila jsem jeden víkend plný takovýchto zjevení. Dotyčný co pět minut něco hledal, na dotaz: „Kde jsi viděl ten hrnek naposledy?“ například ukázal přes místnost na polici, kde očividně nějaký hrnek stál. Dotyčný nakonec sám uznal, že to je ten jeho, ale přesvědčili jej až ostatní, a to po té co si všichni donesli své hrnky.

Bělka

Příště následuje: Ze zápisníku vedoucího aneb Mudr. Vedoucí.

Podělte se o vaše zážitky s kuriózními úrazy, zákeřnými a nevysvětlitelnými nemocemi nebo drobnými bolístkami. Jak jste někoho léčili, či jak jste byli léčeni a jestli si z toho pamatujete něco, cokoliv...

(nejen) pro nováčky o kmeni Lidu Medvědího potoka

Náš kmen Lid Medvědího potoka vychází z tradic oddílu založeného 3.12.1980 na škole v Olomouci - Řepčíně (jako Ochránci přírody, od 1.9.1984 jsme byli FFNI). 7.10.1989 se uskutečnila první výprava Chovatelů, 22.5.1992 tento oddíl našel jméno Šákimové. V oddílech pracují družiny Blatouši a Blešivci, Bzučiví medvídci a Sklípkani. 8.9. 1996 se poprvé sešli Mývali. Po poznání krásy a čistoty života Indiánů a přírody v okolí Medvědího potoka v Huslenkách se všechny družiny a oddíly v lednu 1997 sloučily ve společenství kmene Lidu Medvědího potoka. Patříme pod DDM Olomouc a zároveň jsme oddílem Mladých ochránců přírody a spolupracujeme se ZO 71/02 Českého svazu ochránců přírody Upolín v Olomouci.

Zaměření a cíle našeho oddílu

Učíme se poznávat přírodu a cítit s ní. Učíme se správnému pobytu v přírodě. Chceme, aby bylo samozřejmostí, že patříme mezi oddíly, kde se nikdo nevyhýbá podílu na společné činnosti a práci, kde se na akcích nekouří, mluví slušně, kde členové oddílu jsou k sobě ohleduplní a vnímají přírodu, kamarády nebo lesní ticho...kde na vícedenních výpravách nepotřebujeme televizi, video (vždyť kvůli tomu jsme přece do lesa nejeli...) Je docela normální, že nás nerozhodí nějaký ten kopec a trochu deště či jiné nepohody, že kdekdo je tu kouzelník, mág šam napišum a že známe cesty do bájně Faerie a vrypy klínů a křivky tajemných Elefových run, dračích ryn, dévánágáří, alfavity, ogham a písmo Etrusků, hlaholici nebo složité obrázky Iximů.

Struktura kmene

Náš kmen je tvořen šesti klany (oddíly), které se scházejí v jednom z těchto dnů: pondělí 15 – 17 h (Mývali), úterý 16 – 18 (Bzučiví medvídci), středa 15 – 17 h (Blatouši a Blešivci), čtvrtek 15.30 – 17.30 h (Mloci) a pátek 15 – 17 h (Sklípkani). Asi osmdesát dětí vede 12 vedoucích a 10 instruktorů. V pondělí od 15.30 a 17.00 jsou naši předškoláci Zelené lístečky, v úterý od 16.00 Strážci stromů Gwy Gwyové a ve čtvrtek od 18.00 Booovo doupě. Spolek Ó, ptáci se schází spíš v terénu a občas ve středu v 17.00.

Zákony Lidu Medvědího potoka

Buď ochránce přírody. Pomáhej lidem, buď ohleduplný a nikomu neublížuj. Neruš ostatní ve spánku. Mluv slušně a nepomlouvej. Mluv pravdu se svým bratrem a sestrou. Nepřivlastňuj si cizí majetek. Vracej zapůjčené věci včas a v pořádku. Hraj vždy čestně a pro radost ze hry. Nepohrdej žádným jídlem. Měj úctu k ohni a ke všem zákonům obydlí. Konzumní svět nechávej ve městě, na výpravy jezdíme za kamarády a za přírodou ...

Na sněmu kmene či klanu v kruhu ogamu mluv vždy až na tebe přijde řada, měj úctu k náčelníkům a šamanům, chraň symboly a jméno kmene a svého klanu.

Ochránce přírody

Váží si všeho živého, neboť ví, že každý jedinec je článkem řetězu udržujícího život na Zemi. Nepoškozuje stromy a netrhá květiny pro zvadlou krásu. Neruší klid živočichů a pokud je pojídá, děkuje jim za jejich život. Je skromný, bere si od přírody jen tolik, kolik potřebuje. Neznečišťuje odpadky půdu, vodu a ovzduší. Do chráněných území vstupuje jen po značených cestách, netáboří mimo určených míst. Upozorňuje na případy znečištění nebo poškození přírody, pomáhá při její obnově. Raduje se z krásy a zážraků přírody a vítá každý den ve svém životě.

Hlavní akce roku 2012 – 2013

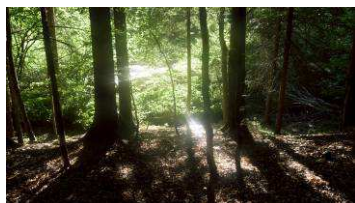
61.10. – 11.11. výstava Příroda Olomoucka, .10. přírodovědná stezka Žluna Helča na podzim, v říjnu o podzimních prázdninách jedeme na Ochoz u Konice, v prosinci vánoční besídka a možná již XI. sněm kouzelníků, v lednu budeme vyrábět ptačí budky, v březnu pojedeme na jarní prázdniny na Ochoz, v dubnu bude MK Zelené stezky, 22.4. uspořádáme Den Země pro nejmenší a další výpravy do přírody, Vítání ptačího zpěvu a potom možná pojedeme na krajské kolo Zelené stezky a pak třeba i na národní kolo, v srpnu bude velký kmenový tábor – na Hoštejně nebo v Lubě u Krkaté Baby nebo jinde ...

Dopis dávných Šákimů

Ahoj Jardo,

to jsem zase já Michal-Štastník a velice Tě zdravím z Podbeskydí. Chci Ti poděkovat za cenné informace ohledně polohy Medvědího potoka, protože jsme se s Pouštíkem na ono místo vypravili...Tentokrát byla cesta úspěšná a my při záři zapadajícího slunce vkročili po šestnácti letech na palouček u Medvědího potoka na Slovačici. Oba jsme měli slzy v očích, protože vzpomínky indiánského léta ožily přímo před námi. Rozdělali jsme malý ohýnek, otevřeli láhev vína a dlouho do noci debatovali pod hvězdnou oblohou...Tam na Medvědího potoce. Místo se mnoho nezměnilo, jen vegetace je bujnější, stromy vypadají ještě více moudřeji, potůček stále tiše pobublává mezi kořeny smrků a buků. Přibýly dvě nová jezírka (asi po vylití potoka ze břehů) přímo na louce, kde stála teepe. Louka je porostlá orchidejemi (prstnatce) a pomněnkami. Tak naschledanou Jardo-Čtyři Oči, doufám, že někde v přírodě! Přeji Ti krásné Tady a Ted!

Michal-Štastník

Schůzky

Kromě svátků a prázdnin jsou vždy v určený den a probíhají v Pavilonu zájmové činnosti DDM Olomouc. Náplní schůzek je především přírodověda, hry, drobné soutěže a jiné aktivity z oblasti dramatiky a estetiky.

Výpravy

Jsou zaměřeny na poznávání přírody zejména na Olomoucku a na celé Moravě.

Ochrana přírody

Vyrábíme, vyvěšujeme a čistíme ptačí budky, mapujeme vzácné rostliny a živočichy (rorýsi, akce Buteo, Acrocephalus ...) pečujeme o ptačí naučnou stezku v rozáriu, čistíme lesy a pečujeme o malé stromky, pomáháme v péči o některá chráněná území ...

Tábory

Pravidelně jezdíváme na výpravy v době podzimních a jarních prázdnin, v létě pořádáme velký kmenový tábor a menší přírodovědnou expedici.

Soutěže

Pravidelně se zúčastňujeme soutěže Zelená stezka - Zlatý list, ve které šestičlenná družstva prokazují znalosti v různých přírodovědných oborech a snaží se dostat do národního kola soutěže. Posledním největším úspěchem bylo historické vítězství našich mladších i starších Pod Templštýnem na Jihlavsku a první místo starších a druhé mladších v Jizerských horách.

Akce pro veřejnost

Připravujeme a zajišťujeme přírodovědné stezky pro malé děti, výtvarné a přírodovědné výstavy v Pavilonu zájmové činnosti DDM Olomouc, setkání ke Dni Země pro nejmenší a Vítání ptačího zpěvu.

Minizoo v Pavilonu zájmové činnosti DDM

Chováme různé druhy živočichů (např. želvy, čincily, agamy, ryby ...) a děti o ně pečují na začátku každé schůzky. Staráme se o ně i v době všech prázdnin.

Finance

Členský příspěvek na pololetí pro zú DDM je 450 Kč (platí se v září a v únoru) a pro oddíl mladých ochránců přírody 150 Kč v lednu na celý rok. Na zajištění činnosti v PZČ DDM velkou mírou přispívá stát buď formou pravidelného příspěvku nebo dotací na projekty a to částkou až 800,- Kč na dítě za rok. Další projekty hrazené státem (výpravy, tábory, vybavení) uskutečňujeme v rámci činnosti mladých ochránců přírody.

Nováčci a přijetí do klanu (oddílu)

Obvykle do jednoho roku je každý nováček slavnostně přijat do svého klanu. Stává se tak na klanových nebo kmenových sněmech na táborech či větších výpravách. Nováček má od té chvíle právo nosit šátek barvy svého klanu. Je samozřejmostí, že se předtím podílí na oddílovém životě (psaní kroniky, deníků, pečuje o nástěnku, vede si osobní zápisník, má kpz-ku (krabičku poslední záchrany), stará se o některé živočichy, snaží se mluvit slušně a kamarádsky se chovat, zúčastňuje se pravidelně schůzek a v rámci svých možností výprav do přírody. A po přijetí také...

Totolan Wi říjen 2012 pro Vás připravili: Bělka, Honza, Ivanka, Jarda, Krtek, Křišna, pan Prezident, Štěpka a Jarda

Dům dětí a mládeže Olomouc, tř. 17. listopadu 47, 771 74 Olomouc 1
tel: 585 223 233, e-mail: panda@ddmolomouc.cz
Jaroslav Marx mobil: 737 41 88 16
DDM: www.ddmolomouc.cz
Mladí ochránci přírody Lid Medvědího potoka,
Ladova 3, 779 00 Olomouc 9
Lid Medvědího potoka: www.upolin.com/LMP/lmp.htm

Mladí ochránci přírody: <http://www.smop.cz/> zde můžete najít dost zajímavostí o činnosti mopíků v celé České republice, na začátku každého měsíce vydávané JUVY – zpravodaj s radami, texty, fotkami ... občas se tam píše i o nás a vůbec